Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat

(8 iunie)

*****

Sfinţii mari mucenici Teodor Stratilat †319 (8 februarie/8 iunie) şi Teodor Tiron †306 (17 februarie):

https://www.academia.edu/43332141/Sfin%C5%A3ii_mari_mucenici_Teodor_Stratilat_319_8_februarie_8_iunie_%C5%9Fi_Teodor_Tiron_306_17_februarie_

https://archive.org/details/sf.-teodor-t-si-s/mode/2up

&&&

Troparul aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea: Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Sfinte mare mucenice Teodore căci cu armele credinţei te-ai oştit înţelepţeşte şi ai biruit cetele demonilor şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat, pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu muceniceştile străluciri, arătat fiind strălucit, stai înaintea lui Hristos făcătorului de podoabă, de Dânsul fiind împodobit, ca cel ce eşti numit cu numele dumnezeieştilor daruri, Sfinte mare mucenice Teodor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile arme ale credinţei fiind într-armat, Sfinte Teodore, tare ai tăiat taberele vrăjmaşului cele de suflet stricătoare şi biruitor făcându-te, cu mucenicii împreună te-ai încununat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminată deşteptarea sufletului tău arătând-o împăratului celui rău credincios, de Dumnezeu înţelepţite, cu înţelepciunea cuvintelor tale şi cu harul faptelor, pe acela l-ai ruşinat, Sfinte mucenice Teodore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără de sământă de la dumnezeiescul Duh, cu voia Tatălui ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu şi cu trup ai născut pe Cel din Tatăl fără mamă şi pentru noi din tine fără de tată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine, Biserica...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tabăra păgânilor ca un voievod puternic o ai întors înapoi şi toate meşteşugirile vicleanului demon de nimic le ai făcut.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cel ce ai fost cu suflet osârduitor, cu gând cucernic, mărite capiştile păgânilor celor fără de lege le-ai pierdut.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu tăria cugetului năvălirile vrăjmaşilor le-ai răbdat, morţii celei de viaţă făcătoare a mai Marelui pătimitorilor urmând.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu numai celor de pe pământ, solitoare a virtuţilor celor mai presus de fire, Maica lui Dumnezeu ai fost, p entru aceasta, bucură-te, strigăm ţie.

Irmosul: Se veseleşte de Tine, Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănit-ai pe şarpele, cel ce vrea să te rănească pe tine şi prin răbdătoare împotriviri mucenic te-ai arătat, cântând cu de-adinsul Celui ce te-a întărit pe tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cheltuindu-ţi trupul prin multe răni, gând neclintit ţi-ai pus, de trei ori fericite, cântând cu osârdie Celui ce te-a întărit pe tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobitu-te-ai cu patimile Stăpânului, ale tale cinstite patimi, prea înţelepte cu acelea împreunând te-ai învrednicit strălucirii Lui şi frumuseţii celei dorite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Neştiind de nuntă, ai născut Fecioară şi după naştere te-ai arătat iarăşi fiind Fecioară, pentru aceasta cu glasuri neîncetate şi cu credinţă neîndoită: Bucură-te, strigăm ţie, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu stropiturile sângelui trupului tău ai oprit sângele demonic, cel ce se aducea spre pierzare, nebiruite mucenice Teodore.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, minte evlavioasă; o, înţelepciune slăvită; o, credinţă prea fierbinte, a cinstitului de chinuri purtător, prin care pe Dumnezeu a dobândit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minte având strălucită cu dumnezeiască lumină, ai întunecat pe şarpele părtinitorul răutăţii, prea mărite Teodore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine armă nesfărâmată împotriva vrăjmaşilor te punem înainte, pe tine Întărire şi Nădejde mântuirii noastre, dumnezeiască Mireasă, te-am câştigat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruit-ai cu îndrăzneală tare, pe cei neînţelepţi, pe cruce fiind întins şi cu cuie pătruns, fericite, închipuind Patima cea mântuitoare a Făcătorului.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ţie, celui ce ai pătimit după lege în temniţă fiind încuiat, Hristos S-a arătat îndemnându-te ca un mai-mare al vitejilor, spre lupte împotriva vrăjmaşului, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Jertfă curată şi sfântă şi fără prihană pe tine te-ai adus, Celui ce S-a adus pe Sine Însuşi de bunăvoie Jertfă pentru tine, purtătorule de lupte, Sfinte mucenice Teodore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

O, minune mai nouă decât toate minunile, că Fecioara neştiind de bărbat zămislind în pântece pe Cel ce ţine împreună toate, cu uşurinţă L-a încăput.

Irmosul: Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cu bărbăţia sufletului, întru credinţă ca întru o platoşă îmbrăcându-te şi cuvântul lui Dumnezeu ca o suliţă în mâini luând, pe vrăjmaşul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu care împreună lui Hristos Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În cuptorul nevoinţelor tale, mucenice mărite, ai ars uscăciunea necredinţei şi luminător dreptei credinţe te-ai făcut, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un voievod şi ca un înţelept şi ca un treaz cu fapta, pe împăratul cel neînţelept şi răucredincios de nimic l-ai făcut şi l-ai arătat pe el neputincios, întărindu-te cu puterea Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Legea se biruieşte de slava laudelor tale, că tu ai strălucit cu prea luminatele străluciri ale muceniciei, Stăpânului tău strigând Teodore: Binecuvântată este puterea stăpâniei Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti Locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, Bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nădăjduind spre Tine, Cel ce ai răbdat pentru mine crucea şi moartea, pe cruce m-am ridicat, Stăpâne şi m-am pătruns cu săgetături şi la răni cumplite m-am adus, Doamne! - ai strigat mucenice, pătimind, înţelepte viteazule Teodore.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adusu-te-ai pe tine însuţi jertfă curată Făcătorului tău, bucurându-te, Sfinte mucenice Teodore şi te-ai deosebit, mărite spre împărăţia cerească cu sfinţii mucenici strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un crin şi ca un trandafir înţelegător, cu miresmele patimilor tale pe noi ne umple de miros, gonind cu harul totdeauna stricăciunea cea rea a patimilor noastre şi îndemnându-ne să strigăm cu sufletele bine mirositoare: Bine-cuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu Una din toate neamurile, Fecioară Preacurată, Maică lui Dumnezeu te-ai arătat; tu Dumnezeirii te-ai făcut Locaş, ceea ce eşti cu totul fără prihană, nearzându-te cu focul Luminii celei neapropiate, pentru aceasta te bine-cuvântăm, Marie, dumnezeiască Mireasă.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum cu adunările celor fericiţi şi cu cetele mucenicilor, ca un împodobit cu luptele, împreună sălăşluindu-te şi împreună desfătându-te, cunună purtând, stai înaintea Celui Ce era dorit ţie, Sfinte Teodore.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spre înălţimea cerească ridicându-te, cele pământeşti ai urât şi de sfârşitul Celui dorit tu te-ai învrednicit, singură săvârşirea celor dorite luând, Sfinte Teodore, bucurându-te.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Tine Unul, Cuvântul cel fără de moarte, care ai pătimit cu trupul şi ai murit, mucenicul cel de Dumnezeu înţelept dorind, nemurirea Ta a dobândit, în ceruri sălăşluindu-se, Făcătorule a toate, Atotputernice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtătorule de chinuri, ca un viteaz cugetător, îndrăzneală având către Dumnezeu, nouă tuturor celor ce te cinstim cu dragoste; cere pentru noi iertare de greşeli, izbăvindu-ne de patimi şi de necazuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce a voit a veni în trup, care a înfrumuseţat toate cu cuvântul, întru tine S-a sălăşluit, pe tine Una mai Sfântă decât toate aflându-te şi de Dumnezeu Născătoare te-a arătat după adevăr, Maică Fecioară.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine Muntele cel netăiat Fecioară, s-a tăiat, unind firile cele osebite, pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mai presus de fire nevoinţe făcând, cereştile răsplătiri de la Dumnezeu după vrednicie ai dobândit, purtătorule de chinuri, mult-pătimitorule, că nesupunându-te poruncii celei fără Dumnezeu, la chinuri de bunăvoie te-ai dat, pentru aceasta răbdând striviri şi chinuri şi cruce şi moarte, împreună cu Hristos te-ai prea slăvit după cuviinţă, Sfinte mucenice Teodore roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Iar de va fi post:

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta,

te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletul meu cel smerit, Fecioară, care în viforul ispitelor lumeşti acum este înecat, ca şi cum ar fi fără ocârmuitor, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi de sarcina păcatelor se arată nedeşertat şi în fundul iadului este silit să cadă, întâmpină-1, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunea ta fierbinte îl miluieşte, dându-i limanul tău cel cu bună linişte, ca să strig cu credinţă către tine: roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dea mie, că pe tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă L-a văzut Mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar pântecele meu se aprinde văzând răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung-răbdătorule Doamne, adâncul milei, milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce laudă cu credinţă dumnezeieştile Tale patimi.

“Îndrăzneşte, Teodore, că sunt cu tine!”

“Eu - zice scriitorul pătimirilor lui - Uar, notarul, văzând chinurile lui cele grele şi auzind suspinele lui cele dureroase, aruncând cărticica pe care o scriam, am început să plâng înaintea picioarelor lui, zicând: “Binecuvântează-mă. Dă cuvântul tău cel mai de pe urmă robului tău”. Iar stăpânul meu, ostaşul lui Hristos - Teodor - a zis către mine cu glas blând: ***Uare, nu lăsa slujba ta şi nu înceta privind la chinurile mele, ci scrie toate pătimirile mele şi ziua sfârşitului meu***”.

Cuvintele Sfântului mucenic Teodor Stratilat, prăznuit astăzi, 8 februarie ne dau, credem noi şi sensul pentru care este necesară ca aerul străduinţa de a ne aduce aminte şi de a ne înfăţişa chinurile prin care Sfinţii mucenici, mărturisitori şi cuvioşi au trecut, de bunăvoie, pentru a urma chemării lui Hristos. În faţa unor astfel de mărturii, de chinuri de nedescris şi de neîndurat, te simţi tentat să dai la o parte aceste pagini care parcă strigă la tine… Greu este acest cuvânt, cine poate să îl ducă? Ce îţi mai rămâne decât să stai perplex, paralizat de frică, în faţa unui om zdrobit, cu ochii scoşi, străpuns cu sadism în părţile cele mai intime ale trupului? Să plângi, să te tânguieşti, să dai la o parte, neîndurând priveliştea…***Te întrebi: oare, la ce bun să însemnezi astfel de chinuri? Pentru cine? Cine le va putea urma? Cine le va înţelege? Cine le va preţui?*** Poate că toate aceste întrebări vor fi frământat, măcar odată, pe toţi cei care, de pildă, astăzi, adună mărturii despre chinurile inimaginabile suferite de Sfinţii mucenici ai închisorilor comuniste. Şi

credem că fiecare dintre aceştia a primit, tainic, în inimă, indemnul Adevărului - nu lăsa slujba ta şi nu înceta privind la chinurile mele, ci scrie toate pătimirile mele şi ziua sfârşitului meu.

Sfântul Simeon Metafrast începe viaţa şi pătimirile Sfântului Teodor Stratilat cu aceste cuvinte: *"Precum lumina soarelui veseleşte ochii celor ce-l privesc, tot astfel cuvântul despre mucenici străluceşte în minţile celor ce-l ascultă. Precum cerul se împodobeşte cu stelele, tot astfel şi Biserica lui Dumnezeu, cu sfinţii mucenici. Precum florile împodobesc câmpul, tot astfel şi mucenicii Biserica.* ***Pomenirea mucenicilor este iertare de datorii, doctorie pentru boli, mângâiere celor necăjiţi, izbăvire celor ce pătimesc de duhuri necurate şi sănătate iubitorilor de mucenici. Nevoinţele cele mari ale mucenicilor sunt cununi strălucite ale sfinţilor, pentru că ei şi-au dat trupurile lor la bătăi, toate cele frumoase ale lumii acesteia le-au socotit ca gunoiul, numai de Hristos să nu se lepede.*** *De aceea şi Domnul le-a răsplătit a fi ca îngerii cei fără de trupuri. Vechiul vrăjmaş al neamului omenesc, sârguindu-se să-i biruiască, li s-a făcut pricinuitor de locuinţa Raiului; şi tot el n-a încetat a porni fiarele cele cumplite asupra celor dreptcredincioşi".*

Mucenicii au fost cei care au arătat pustiul cel neroditor al omului căzut cu înseşi trupurile şi cu sângele lor. Mărturiile despre ei sunt ca şi minunile - incredibile. Şi la fel că minunile, ajung greu la inimile noastre. Le percepem exterior, le pomenim formal, ne raportăm la ele ca la oarecare fapte de vitejie şi eroism. ***Nu le înţelegem, pentru că nu pot fi înţelese decât în duh.*** Nu ajung să ne scuture de praful deşertăciunilor cu care ne-am îmbâcsit sufletele. Dacă am sta cu mintea la ele, dacă ne-am aduce aminte de ele, neîncetat privind la mucenicii lui Hristos, poate am începe şi noi să fim mai puţin slăbănogiţi de asaltul neîncetat al ispitelor din afară şi din lăuntrurile noastre.

Pentru că ei, Sfinţii mucenici, sunt cei care *"având tăria Ta, pe chinuitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioase îndrăzniri"*, după cum grăieşte troparul.

Trăind împreună cu Sfinţii mucenici, prin pomenire, însemnându-ne adânc, în inimă, vieţile lor, am trăi mai puţin cu patimile din noi. Privind mereu jertfa mucenicilor, a acestor miei sfâşiaţi de lupi, blânzi, buni, dar şi biruitori, poate am avea mai multă bărbăţie pentru a ne înfrunta proprii balauri cei nevăzuţi din noi. Şi ne vom ruga, astfel, precum se ruga Sfântul Teodor Stratilat la Hristos, pentru a birui balaurul cel văzut: "Doamne Iisuse Hristoase, numele cel frumos, Cel ce ai răsărit din fiinţa Tatălui, să nu treci rugăciunea mea Tu, care m-ai

ajutat în războaie şi mi-ai dat biruinţă asupra potrivnicului; Tu eşti acelaşi, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeule. Trimite-mi biruinţă din înălţimea Ta cea sfântă, ca să biruiesc pe vrăjmaşul balaur“.

Numai cine a învins balaurii cei nevăzuţi poate merge la lupta cea bună a mărturisirii. Numai cine l-a izgonit pe drac cu totul din inima sa, poate înfrunta de acum prigonirile cele mai crunte ale aceluiaşi ucigaş de oameni. Dar la fel de adevărat este că nimeni nu va putea să ocolească această luptă. Ori înfruntăm răul din noi, ori ne dăm bătuţi, dezertăm. ***Mai bine ar fi, spunea cuviosul Paisie Aghioritul, să cădem în această luptă, decât să ne predăm sufletele în ghearele patimilor din noi.***

Aşa putem actualiza noi pildele Sfinţilor mucenici. ***Să înţelegem ce fel de război nevăzut se duce în chiar inimile noastre.*** ***Şi să ne rugăm, aşa cum se ruga Sfântul Teodor când se apropia de cetatea lui împăratul Licinius, prigonitorul său:*** ***“Doamne Dumnezeule atotputernic, care nu părăseşti pe toţi cei ce nădăjduiesc în Tine şi îi aperi, fii milostiv şi mă păzeşte de înşelăciunea vrăjmaşului, prin a Ta apărare, ca să nu cad înaintea potrivnicilor mei şi să nu se bucure vrăjmaşul meu de mine. Fii cu mine, Mântuitorule, în nevoinţa mea în care doresc să intru, pentru numele Tău cel sfânt. Tu mă întăreşte, ca să rabd pentru Tine cu bărbăţie, până la sânge şi să-mi pun sufletul pentru dragostea Ta, precum şi Tu, iubindu-ne, Ţi-ai dat pe cruce sufletul pentru noi“.***

Nu întâmplător, Sfântul Nicolae Velimirovici a ales în această zi de pomenire a Sfântului Teodor Stratilat, în Proloagele sale, să tâlcuiască următorul verset: Şi veţi fi urâţi de toţi, pentru Numele Meu (Luca 21: 17). Redăm mai departe şi tâlcuirea:

- ***“Toţi cei care se iubesc pe ei înşişi mai mult decât pe Dumnezeu îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***
- ***Toţi cei care iubesc trupul mai mult decât sufletul îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***
- ***Toţi cei care iubesc această lume mai mult decât împărăţia cea Veşnică a lui Dumnezeu îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***
- ***Toţi cei care iubesc păcatul mai mult decât virtutea îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***

Numărul celor care urăsc Numele lui Iisus este uneori mai mare şi alteori mai mic. Dar oricât de mare ar fi numărul lor, fraţilor, nu vă temeţi, căci numărul îngerilor şi sfinţilor este miriade. Numărul celor din neamurile voastre care se află în ceruri, adică al iubitorilor de Iisus Hristos, este mai mare decât stelele de pe cer şi decât nisipul mării. O, nu vă temeţi, căci Hristos este cu voi şi aceasta

înseamnă că sunteţi mai tari decât cei care vă urăsc! Atunci când Cel Puternic este de partea voastră, voi sunteţi întotdeauna cei mai numeroşi căci sunteţi mai puternici decât oricâte mii de mii ale adeversarilor.

O, Stăpâne Iisuse, Stăpâne Atotputernice, fii totdeauna cu noi şi ne ajută nouă ca să fim pururea cu Tine şi toată frica să fugă de la noi, Căci a Ta este slava şi mulţumita în veci, Amin.“

A trăi pentru Hristos în această lume este ceva de neiertat în ochii multora, chiar în ochii tuturor, cum spune Evanghelia. Aşa a fost, aşa este şi aşa va fi până la apostazia cea de pe urmă. ***Aşa a fost şi cu Sfântul Teodor, conducător militar al cetăţii Iraclia care întorsese pe mulţi la credinţă. Un conducător militar care se gândea însă la sufletele oamenilor, care s-a rănit de dragostea lui Hristos până la Cruce, nu putea trece fără prigoană în vremuri de cruntă respresiune a creştinilor.*** A avut de înfruntat mânia împăratului însuşi, turbat de rezistenţa acestui om pe care, credea el, îl putea zdrobi şi ucide în orice clipă, el, părelnicul “atotputernic”.

Să reţinem însă ce răspunde mâniei împăratului Sfântul Teodor: ***“Tu, împărate, te mânii şi te superi, iar eu mă îmbărbătez şi nu bag în seamă mânia ta. Tu te mâhneşti, iar eu mă bucur de pierderea zeilor tăi. Tu te lupţi cu Dumnezeu, iar eu binecuvântez pe Dumnezeu. Tu huleşti pe adevăratul Dumnezeu, iar eu Îl laud cu cântări. Tu te închini zeilor celor morţi, iar eu mă închin Dumnezeului celui viu. Tu slujeşti necuratului Serapid, iar eu slujesc prea curatului meu Stăpân, Hristos, cel ce şade pe serafimii cei curaţi. Tu cinsteşti pe urâtul Apollon, iar eu cinstesc pe Dumnezeu Cel ce trăieşte în veci… Nu te mânia, o, împărate, nici nu te iuţi, pentru că acestea făcându-le, arăţi tirania ta cea dinăuntru şi te asemeni măgarului şi catârului“. [...]***

Împăratul, mâniindu-se mai tare, iarăşi i-a zis: “Oare mărturiseşti încă pe Hristos?” Şi a poruncit ca să-l bată cu vergi de plumb, pe spate, fără milă, apoi cu unghii de fier să-i strujească trupul şi cu făclii aprinse să-l ardă şi cu hârburi ascuţite să-i frece rănile.

Sfântul, răbdând toate acestea cu bărbăţie, nimic nu zicea decât numai: “Slavă Ţie, Dumnezeul nostru“.

După toate acestea împăratul a poruncit să-l închidă pe sfânt în temniţă şi să-i lege picioarele în obezi şi să nu-i dea nimic să mănânce timp de cinci zile. După cinci zile, a poruncit să se pregătească o cruce şi l-a scos pe mucenic să-l răstignească.

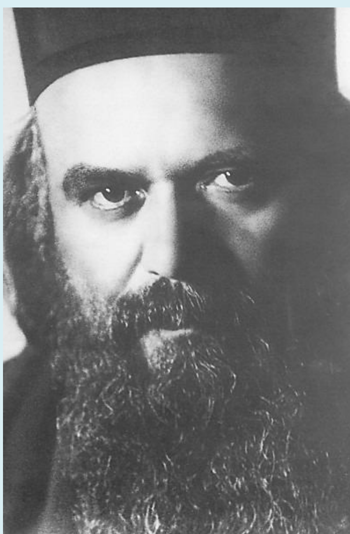
Deci Sfântul Teodor a fost răstignit precum Hristos, Domnul nostru, de către Pilat. Aşa şi Liciniu i-a pironit mâinile şi picioarele. Apoi, nemilostivii chinuitori au mai adăugat sfântului răni şi dureri, căci au bătut un piron ascuţit şi lung în părţile ascunse ale lui şi cu briciul l-au tăiat. Alţi tineri şi copii, încordându-şi arcurile cu săgeţi, săgetau faţa lui, încât i-au scos cu săgeţi şi luminile ochilor. [...] Apoi, strigând către Domnul, el a zis: ***"Doamne, ai zis mai înainte: Eu sunt cu tine, iar acum pentru ce m-ai lăsat? Vezi Doamne, că fiarele cele sălbatice m-au chinuit pentru Tine. Luminile ochilor mei sunt scoase, mi se răneşte faţa, mi se sfărâmă dinţii iar oasele pe cruce mi se frâng. Pomeneşte-mă, Doamne, pe mine, cela ce rabd cruce pentru Tine, fier, foc şi piroane; de acum, primeşte duhul meu, ca să mă duc din viaţa aceasta."***

Iată că Sfântul Teodor Stratilat a băut, până la capăt, din acelaşi pahar din care a băut însuşi Mântuitorul, şi s-a botezat cu acelaşi botez al jertfei pe cruce, până la capăt, botezul lui Hristos.

Să ne înscriem în inimile noastre pildele Sfinţilor mucenici. Să ne nevoim pentru Hristos, neîncurcându-ne în treburile acestei lumi şi în viermuiala patimilor noastre. Să nu ne dăm bătuţi, ca şi noi să auzim, la vreme de încercare, cum a auzit Sfântul Teodor: "Îndrăzneşte, Teodore, că sunt cu tine".

(Surse: Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat, scrisă de Uar, sluga sa şi Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida, Vol I, Ed. Cartea Ortodoxă, 2005)

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 iunie)

Acest sfânt se prăznuieşte la 8 februarie, când se povesteşte viaţa lui. Totuşi, Biserica îl pomeneşte şi la 8 iunie, când se face prăznuirea mutării sfintelor lui moaşte de la Heraklion la Evhaita.

Înaintea muceniciei sale, Sfântul Teodor a lăsat următoarele porunci în testamentul pe care i l-a lăsat lui Varus, robul lui: ***„în Evhaita să îngropi trupul meu, în pământul strămoşilor mei."***

Sfântul Anastasie din Sinai a scris despre o minune a icoanei Sfântului Teodor: ***în oraşul Karast de lângă Damasc se afla o biserică închinată Sfântului Teodor Stratilat. Când saracinii au cucerit Damascul, un grup de saracini s-au instalat în biserică cu nevestele şi copiii lor. Acolo în frescă pe un perete se afla pictat chipul Sfântului Teodor. Unul dintre saracini a tras cu o săgeată şi a lovit chipul Sfântului în faţă. Pe dată din faţa Sfântului a început să curgă sânge. Curînd după aceea, toţi saracinii aceia au pierit în acea biserică.*** Sfântul Anastasie zice că el însuşi a fost în acea biserică şi a văzut chipul sfântului şi urmele de sânge închegat de pe faţa lui.

ΘΕΟΔΩΡΟϹ